

Kazatel: Josef Hurta

Pısně: 435, 609, 679, 412

Čtenı: 1 K 9, 19 – 27

Text: 1Tm 6,11b – 12 *Usiluj o spravıdnost, zbožnost, vıru, lásku, trpělivost, mírnost. Bojuj ten dobrý boj vıry, dosáhni věčného žıvota, k němuž i povolán jsi, a vyznals dobré vyznání před mnohými svědky.*

Jen jeden dostane cenu. Tak jsme to četli v prvním čtenı. Pavel přirovnává žıvot věřícího člověka k závodní dráze, ke sportovnímu zápasu či dokonce k boji. Sám apoštol ten zápas podstupuje nejen za sebe, ale aby, jak píše, mnohé z lidí získal pro Krista. Totěz radı Timoteovi, když mu řıká: „Bojuj ten dobrý boj vıry.“ Už od reformačních dob se církve dělı na církve bojující a zvıtezılou. Církve zvıtezılá jsou ti, kteří už dobojovalı, protože už dosáhli věčnosti. My, kteří dosud žijeme, jsme ti bojující. Proč se v souvislosti s vırou mluví o zápase a boji? Vždyt' zpráv o bojích, střetech a zápasech máme všichni dost. Vıra je přece něco mírumilovného, nenásilného a také nesoutěživého. Nechceme nikoho porazit, překonat, pobıt.

Avšak slovo boj se nepoužívá pouze ve spojení s násilím. Bojovat lze zcela i nenásilně třeba na závodní dráze jako sportovec. Ale bojovat může také třeba nemocný člověk se zákeřnou nemocı. Bojovat může člověk s pokušením. O jaký boj se jedná v případě vıry?

Abychom porozuměli, musíme vnımat celou souvislost. V 1. listu Timoteovi udılı apoštol Pavel rady začínajícímu duchovnímu správci sboru. Učí ho moudrostı, jak vést společenství sboru – jaká jsou pravidla duchovní správy, jak mají fungovat vztahy ve sboru, jak udržet zdravé biblické učení, jak odpırat těm, kteří by svojı lidskou pýchou a nadutostí mohli společenství rozvrátit. Ti si libujı ve všelijakých malicherných sporech a slovních potyčkách. Z toho pak může ve sboru vznikat závist, svár, urážky, podezřívání, ustavičné hádky a rozdělení. Tedy věci, o kterých ani my v dnešní době nemůžeme prohlásit, že by nám byly neznámé. Apoštol k tomu dodává, že kořenem všeho toho zla je láska k penězům. A proto radı Timoteovi: „Ty však se tomu jako Boží člověk vyhýbej! Usiluj o spravıdnost, zbožnost, vıru, lásku, trpělivost, mírnost. Bojuj ten dobrý boj vıry.“

Každý zápas něco stojí – stojí naše síly, sem tam člověk utrpı nějaký ten šrám či porážku. A čím víc se bojuje, tím víc bolesti to přınášı. Slovo „věřit“ znamená nějaký děj. Znamená zápasit, bojovat, zasazovat se o bližního, bıt se o něho, bıt se o spasení své i druhých.

Možná, že někdo může namıtnout, že boj za naši spásu už byl přece vybojován. Ježíš Kristus za nás bojoval na kříži. A my už nemusíme pro svojı spásu udělat vůbec nic!“ To je trochu nedorozumění. Je pravdou, že Kristus vybojoval ten zápas za naše spasení už dávno. Vybojoval ho pro nás, a my k němu přicházíme tak nějak zadarmo. Ovšem když se někde něco dává zadarmo, tak tam většinou stojí fronty lidí, předbıhají se a derou se dopředu, aby na ně také zbylo. U našich kostelů však žádné takové fronty nevidíme. Ono je totiž možné tu nabıdku také ignorovat, zůstat doma v teple, nikam nejít, a to, co se dává zadarmo, si prostě nevzıt. Ježíš dává spásu zdarma, ale nevnucuje. Evangelium je sice radostná zpráva, ale mnoho lidí ji vnımá jako dezinformaci. Jestliže se k nám donese informace, např. že někde něco dávají zadarmo, tak v tom cítíme čertovinu, nějaký podvod a nechceme být za hlupáky, kteří na to naletı. Nechceme být naivní, a slepě všemu věřit. Apoštola Pavla ale fascinuje, jak jsou někteří lidé přesto schopni i pro všelijak pochybné, naivní a marné cíle vynaložit maximální úsilı. Fascinuje ho ta horečnatá snaha, kterou mnozí vynaloží, aby se honili za větrem. A řıká: Když je někdo schopen usilovně běžet, aby získal pochybnou pomıjitelnou cenu, oč více by měl běžet ten, kdo usiluje získat ty hodnoty věčné. I Timoteovi apoštol řıká „usiluj“, a ovšem v řečtině to slovo znamená doslova: „spěchej“, „pronásleduj“, „běž za tím“. A myslı tím, že tak se skutečně přijímá spasení! Jako když někoho popadne zlatá horečka. Nebo nákupní horečka. Ale k tomu člověk potřebuje poznat, že v případě Božích darů nejde o žádný marketing, ani o žádnou medaili, ale je to zápas takřıkajíc „existenciální“. Tzn. že na mém vítězství závisı celá moje další existence. Že v tom zápase jde o všechno, že v něm mohu získat nebo ztratit svůj žıvot. Apoštol řıká: Bězte tak, abyste vy byli těmi, kdo budou v cíli první. Tímto způsobem se věrı. Tímto způsobem,

říká apoštol Timoteovi, „usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost.“ Ne pouze distancovaně komentovat úsilí těch, kdo se namáhají místo nás, ale sami běžet jako o závod. Sami usilovat o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, a mírnost. Být jen divákem, fanouškem, sympatizantem nestačí. Kdo věří, sám usiluje o spravedlnost – sám se zasazuje o práva utištěných a ponížených. Kdo věří, sám usiluje o zbožnost – tedy o takový způsob života, který počítá s Bohem. Slovo „zbožnost“ znamená skutky, které jsou vyprovokovány vírou v Boha. Kdo věří, nedělá věci z pouhé povinnosti, ale z víry, že naplňuje smysl svého života. Kdo věří, žije z lásky a dovede projevít trpělivost a mírnost. Věřit tedy znamená o tyto věci usilovat, a snažit se jich dosáhnout jako závodník, který běží na závodní dráze, aby zvítězil.

Boj víry je celoživotní zápas. Nesmí nás odradit, že v tom boji často prohráváme, že se cítíme jako outsideři, býváme nestateční a slabí. Často se nás zmocní únava, rezignace, usneme jako družičky a možná složíme ruce v klín. Ale i při vědomí vlastní slabosti má smysl věřit ve vítězství. V tom nás povzbuzuje i žalmista, který v nejtěžších chvílích života volá: „Hospodin za mě dokončí zápas.“ Je třeba říci, že konečné vítězství není dílem naší bojeschopnosti a našeho úsilí. Zvláště v závěru života už člověk nemá sílu tolik bojovat a odevzdává se pokorně do rukou milostivého Boha. A předává štafetu těm, kdo jsou ještě stále při síle. Avšak i to spolehnutí na Boží milost může být výsledkem těžkého vnitřního zápasu. I ta pouhá trpělivost, s níž každý očekává svůj konec, je zápasem víry. Pisatel 1. listu Janova dokonce řekne, že víra sama už je vítězství, které přemáhá svět. Snažit se být první v cíli neznámá ostatní porazit ani se s nimi být jen porovnávat. Znamená to jednoduše bojovat dobrý boj víry. Bojovat tak, jakoby měl cenu získat jen jeden. Proto apoštol říká, běž tak, abys tu cenu získal právě ty.

Modlitba: *Pane, odpusť nám naši nestatečnost, slabost a skepsi, když bojujeme své osobní zápasy víry. Dej, ať se vždy dovedeme spolehnout na tvé vítězství, které je jisté a pevné. My chceme být těmi, kdo běžící a dosáhnou cíle. Prosíme, posiluj naši víru. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, ty, kterému patří panství, sláva i moc, před tebou se skláníme a k tobě se modlíme. Prosíme za všechny slabé a bezbranné, aby ses jich zastával před vlivnými a mocnými tohoto světa. Prosíme za ty, kteří prohrávají své životní zápasy, třeba s krutou nemocí. Prosíme za umírající i za ty, kteří jim poskytují službu útěchy a pozornosti. Posilni a dej naději těm, kteří trpí nespravedlností, útlakem či ponižováním. Modlíme se za jednotlivé údy našeho sboru, ale i za celou tvoji církev. Dej, ať křesťané v naší zemi svědčí o tvé lásce a milosrdenství tím, že sami budou laskaví a milosrdní. Dej, ať tví vyznavači vzdávají čest a chválu tobě samému tím, že budou jednat podle tvých přikázání. Prosíme za naši společnost, za náš národ, chraň jej před povrchností, honbou za větrem či za mamonem. Prosíme, sjednot' nás v pravdě a lásce, ve vzájemném respektu a toleranci. Modlíme se i za nového prezidenta naší země, abys mu dal vědomí odpovědnosti nejen lidu této země, ale především tobě, jedinému pravému Pánu světa. Do tvé milostivé náruče odevzdáváme sebe i své bližní. Amen.*